

Galatasaray-Dépor

2005, de Hannes Stöhr

Sinopsi

Durant la final de la Lliga de Campions, quan el Galatasaray d'Istambul s'enfronta amb el Deportivo de La Corunya, quatre personatges de diferents nacionalitats viuen aquest dia d'una manera similar: tots són estrangers en ciutats diferents i a tots els han robat.

Fitxa tècnica

Director i guió ···· Hannes Stöhr
 Productor ······ Sigrid Hoerner,
 Anne Leppin
 Co-productors ······ Antón Reixa,
 Eoin Moore
 Fotografia ···· Florian Hoffmeister
 Música ········ Florian Appl
 Decorats ······ Andreas Olshausen
 Vestuari ······· Daniela Selig

Fitxa artística

Kate ·········· Megan Gay
 Elena ······ Luidmila Tsvetkova
 Rokko ········ Florian Lukas
 Celal ·········· Erdal Ildis
 Gabor ········· Peter Scherer
 Sargento Barreira · Miguel de Lira
 Rachida ········ Rachida Brakni
 Claude ········· Boris Aquier

Galatasaray-Dépor. Un dia a Europa (2005)

Comentaris del director, Hannes Stöhr

Un dia a Europa. La premissa del film està continguda en el subtítol de la pel·lícula. "Un dia a Europa" pot significar el present, avui, un dia concret a Europa. Però també pot ser entès com, "hi haurà un dia, a Europa... en el sentit d'un futur... i és aquí on podem trobar la utopia. Com és possible fer una pel·lícula sobre Europa, les seves identitats tan diverses, la seva gent? Quines ciutats s'haurien d'incloure, quins símbols? Des que vaig voler dirigir el film, a més a més d'escriure'l, havia de tenir en compte aspectes molt pràctics. Visc a Berlín, vaig viure un temps a Santiago de Compostela, tinc bons amics a Istambul i he estat a Moscú diverses vegades. A més, una pel·lícula sobre Europa havia d'incloure Moscú. Però, quina connexió hi ha entre aquestes ciutats? Existeix una "European way of life"?

Què succeiria si Galatasaray Istanbul i Deportivo La Coruña juguessin la final de la Lliga de Campions a Moscú? El futbol és senzill, es veu a tot arreu, no importa la religió que un

professi. El futbol és com un incís en la narració, em va semblar una cosa poètica. I a més, a més, és real, no una fantasia descabellada. I després, de què anirien les històries? De saber idomes o de no saber-ne, de dialectes i regions, dels viatges i dels viatgers d'Europa? Tots coneixem el plantejament inicial: arribes a un lloc, et roben i et trobes en una situació delicada. I has de parlar, però no parles la llengua del país. Les coses comencen a complicar-se o a esdevenir còmiques.

Quatre històries senzilles han sorgit d'això: una dona anglesa a Moscú, dos alemanys a Istambul, un hongarès a Galícia i una parella de francesos a Berlín. Volia fer un film d'escenes petites, de moments que jo mateix havia experimentat abans d'una manera similar. Sempre m'ha interessat pel tema europeu, per la convergència de diferents mentalitats europees. Un dia a Europa: la pel·lícula tracta sobre l'aquí i l'ara, però al mateix temps, ens parla d'una certa utopia. Algun dia hi haurà els Estats Units d'Europa amb Istambul i Moscú. I com ens comunicarem? En Denglish o Spanglish, en Franglais o

Frallemand? Jo em decanto per l'anglès europeu, amanit amb Leitmotiv, kapput, amb mise en scène, siesta, ciao, chill-out area, nasdrovje i merhaba .

Hannes Stöhr, gener de 2005

<http://www.one-day-in-europe.de/html/filmografien.html>

Biografia del director

Hannes Stöhr va néixer a Stuttgart el 1970 i es va créixer a Hechingen. Va estudiar Dret Europeu a la universitat de Passau i després va guanyar un Erasmus Scholarship per anar a Santiago de Compostela. Des de 1995 fins el 2000 va estudiar guió i direcció al Deutsche Film- und Fernsehakademie Berlin (DFFB). Va dirigir els seus primers curts quan era estudiant: **Biete Agentinnen, suche Europa** (1995), **Maultaschen** (1996), **Berlin Is In Germany** (1999, Best Short Film – FilmFest Potsdam) I el documental **Gosh – Ein Zirkusporträt** (1998). El seu primer llargmetratge va ser **Berlin Is In Germany** (2001), el qual va guanyar el premi Panorama Audience al Festival Internacional de Berlín el 2001, el Premi de l'Associació de Crítics Alemanys, el premi de Studio Hamburg's Newcomer, el premi de New Faces el 2002 i el Premi Luna de Plata del Festival de Valencia .

CRÍTICA

Es muy difícil que una comedia obtenga reconocimiento en un festival, incluso cuando se trata de una película que gusta a la crítica —con sus excepciones

pertinentes— y provoca tantas carcajadas en la sala que es imposible escuchar algunos diálogos. **One day in Europe** no estaba en la competición oficial para ganar el oso de oro, ni siquiera el de plata, pero al menos podían haberle dado alguna mención. Es igual. El público puede más que cualquier premio y si esta película se distribuye bien va a ser un éxito haya donde vaya.

El director Hannes Stöhr, que ya había traspasado fronteras con su proyecto anterior **Berlin is in Germany**, consigue con esta película superar una de las barreras pendientes de Europa, las diferencias de humor. **One day in Europe** representa la unificación del humor europeo.

La referencia temporal es una final de la Liga de Campeones entre el Deportivo de La Coruña y el Galatasaray que nos sirve para saber que el viaje al que nos invita Stöhr por Moscú, donde tiene lugar la supuesta final, Estambul, Santiago de Compostela y Berlín transcurre en el mismo día. Cuatro ciudades, cuatro robos y una coral de personajes prototípicos para ilustrar las distintas identidades europeas y no europeas (el retrato de una madre rusa y un taxista turco son inolvidables). El otro punto común es la presentación de la policía de cada país. Un retrato perfecto, aunque hiperbólico, para deleitar a un público capaz de reírse de los fallos de sus países.

Hannes Stöhr, como director y guionista de la película, muestra un profundo conocimiento de costumbres y singularidades nacionales y practica un divertido juego de Torre de Babel entre personajes que se entienden en lo que Stöhr llama "inglés europeo" y otras deformaciones

de idiomas como el alemán o el francés.

Que el cine alemán está resurgiendo de sus cenizas no es nada nuevo, la industria no deja de crecer, los espectadores alemanes llenan las salas de su producción nacional y la distribución en el extranjero es cada vez más eficaz. Pero además está ganando en identidad y **One day in Europe**, una película que tira de estereotipos buscando la identificación y la sonrisa, consigue romper con la idea tradicional de la seriedad germana y demuestra que los "fríos" alemanes son capaces de reírse de sí mismos y de media Europa con tanta gracia como cualquiera.

Pero la película de Stöhr no es sólo un buen guión. La fotografía de Florian Hoffmeister, bastante modesta durante toda la película, tiene destellos de brillantez en el inicio de cada historia, captando la identidad de cada ciudad a través de un juego perfecto de luces y colores (Estambul y Santiago parecen aún más bellos, si cabe). Para cerrar el círculo un reparto ideal. La representación española deja bien alto el pabellón. Uno de los personajes más divertidos es, sin duda, el que interpreta Miguel de Lira; un policía local de Santiago, mujeriego e ignorante, ejemplo vivo de la filosofía de la "pachorra" y la nula capacidad española para el inglés. En Moscú un Luis Tosar, fan del Depor, indignado por haber sido arrestado y tener que perderse la final, arremete contra los rusos y protagoniza otro momento estrella de la película al grito de Nunca Mais.

<http://www.miradas.net/2005/n35/actualidad/articulo3.html>

Es demana puntualitat. Es demana als espectadors que desconnectin els telèfons mòbils i qualsevol altre aparell acústic abans de començar la projecció. Gràcies.

Organitza

 Cineclub Sabadell

C/ d'en Font, 1, 08201 Sabadell,
www.cineclubsabadell.org

Amb el suport de

Ajuntament de Sabadell

Hi col·labora

 Alliance Française